

Michael Schumacher ja Felipe Massa 2006. aasta Nürburgringi Grand Prix'l, vastavalt esimene ja kolmas.

**72
VÖITU
FERRARILE
SARJAS
F1**

nud ja eriti mitte pühapäeviti – eelistan kodus olla. Küll aga proovin ma mitte ilma jääda laupäevastest Monza kvalifikatsiooniringidest, et elada uuesti läbi seda adrenaliinipuhangut, mis tekib kohe, kui me autod nendel sirgetel 350 km/h kiirusel kihutavad. Tõepoolest, nendel hetkedel tunnen ma lausa füüsiliselt Itaalia toetajate kirge. Monza on üks üritustest, mida ei saa vormel 1 programmis maha magada. Mõne jaoks tundub ehk veidi anakrooniline seesugune ringrada, kus on kolm kurvi ja kolm teekitsust, kuid sellega on sama lugu, mis Monte Carloga: mõlemad on spordi elementaarsed osad. Esimene neist toodab lihtsalt enneolematut emotsiooni oma kiirustega, teine rallit ümbritseva glamuuriga.

Üheksakümnendatel oli rajal spordi vaatevinklist rohkem rõõmu kui kaotuseid. 1996. aastal näitaks võitis sõidu Schumacher ja andis sellega edasi sõnumit, et Ferrari on sellest ajast taas üks suurtest ja võimsatest meeskondadest. Mul tuleb silme ette

ka 2000. aasta, kui Schumacher võitis oma suurkonkurenti Mika Häkkineni ja alustas sellega oma suurt võidutuhinat: neli võitu järjest. Seega, pärast 21 aastat olime me jälle tipus. Meenub ka aasta 2006, kui Michael Schumacher avaldas suure võiduga samal päeval oma erruminekuplaani (selle õige, sest hiljem naasnu pidi ometi olema tema kaksikvend). 2010. aastal sai Fernando Alonso jagu raskest vastasest, Jenson Buttonist – taas oli rivaaliks McLaren. Siis lootsime taas, et jätkub selline võiduhuovus nagu kümme aastat tagasi, ent kõik ju teavad, kuidas see paganlik õhtu Abu Dhabis lõppes... Isegi, kui me ei võitle maailmatitli nimel, mida juhtub tõesti harva viimasel ajal, on Monzal siiski väga eriline võlu. Mõni väidab, et ei ole vahet, kas sõita kodu või võõra publiku ees, kuid ma ei ole sellega nõus. Kui ka välismaalased riietavad end punasesse, saavad neist sõidu ajaks itaallased. Lühidalt – Monza on maagiline.

OHJELDAMATU EDU

Nii Ferrari ajalugu kui ka tänapäev on ka ühe pisikese maailma läbilõige – Itaalia tööstuse ja talendi tutvustus.

TEKST NICOLA D. BONETTI

MONZA, 11. SEPTEMBER 1949 – tähtis päev auto maailma ajaloos ja uue tähe sünnipäev. Isegi kuulus spordiajakirjanik ja Mille Miglia looja Giovanni Canestrini kaotas enesevalitsuse seda sõitu kommenteerides: “See X European Grand Prix lõppes tõelises masinate ja mootorite massimõrvas. Ainult 9 sõitjat 24-st lõpetas sõidu, kuid võitja on oma tiitlit rohkem kui väärt: Alberto Ascari tõusis tõesti oma rivaalide tuhast. Sõit oli samas ka proovikiviks esimesele sõjajärgsele Ferrarile ning see 12silindriline võidumees on kindlasti tunnustus sellele uuele suunale, mille Enzo Ferrari Maranellos lõi.”

See oli Ferrarile esimene võit Monzas. Luca di Montezemolo jaoks tähendab see ringrada aga esimest maailmameistrivõistluste võitu Enzo Ferrari kõrval aastal 1975. Niki Lauda jäi Itaalia Grand Prix'l teiseks ja pärast seda nimetati Ferrari meeskond ka Scuderia Ferrariks – Ferrari hobusetall. Monza võõrustas ka viit Michael Schumacheri võitu ajavahemikus

1996–2006, millele järgneb Fernando Alonso võit 2010. aastal. Praeguseks ajaks on n-õ kappavad hobused 1961. ja 2008. aasta vahel konstruktorite karika võitnud 16 korral ning on vaieldamatult vormel 1 kõige edukam meeskond, kes oli esimene osavõtja ja seni ainuke, kes selle algusest 1950. aastal igal korral osa on võtnud. Loorberite, hüüdude ja deliiriumis aplauside taga vohab aga tihe Itaalia ajalugu, mis ei märgi ainult tema taastumist sõjast, vaid tehnoloogilist ja tööstusdisaini arengut, mille abil on Ferrarist saanud üks tugevamaid ja võimukamaid *Made in Italy* kaubamärke üle kogu maailma. Enzo Ferrari on naeratades öelnud, et Ferrari muuseumiks on kõik maailma teed, ning see ei ole lihtsalt uhke üleolek. Tõepoolest, ülemaailmne visioon oli Ferraril silme ees juba siis, kui sõna globaliseerumine ei olnud veel majanduspoliitilises sõnavaras (üle)kasutatud.

Selle dünaamilise ja loominguvisiooni taga seisab suures osas Luca Cordero di Monteze-

Punane Nool 2006. aastal Budapestis Ungari GP-I. Tiimi parim oli Felipe Massa, kes saavutas teise koha.